

[Bjørn Westh]

så, at landmændene holder op med at producere, eller tror hr. Kent Kirk, at de, når priserne stiger så meget, forøger produktionen, og så sidder vi i saksen igen? Vi er nødt til at sørge for, at priserne er i et leje, hvor landmændene har en naturlig produktion og ikke øger produktionen igen.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Jeg kunne forstå på hr. Gade, at han havde svært ved at svare på mit spørgsmål. Det betyder vel i realiteten, at hr. Gade ikke rigtig ved, hvad der skal ske, når der er skabt balance mellem udbud og efterspørgsel. Der skal være en vis logik i det, og hr. Gade har jo ofte, også i forskellige udvalg, offentligt udtalt, at nu skal vi have markedsbalance, nu skal markedsmekanismen fungere. Jamen så må det også være rimeligt, at den dag, hvor der er markedsbalance, får markedsmekanismen lov til at fungere.

Vedrørende eksport og eksportrestitutioner: ja, selvfølgelig skal EF da støtte den eksport, EF-landmændene har mulighed for at etablere. Det skal de gøre meget mere målbevidst, end de har gjort hidtil. Hvis vi vil være med i konkurrencen i forhold til amerikansk, australsk og newzealandsk landbrug, må vi have en aktiv eksportpolitik, hvor producenter skal have mulighed for at bygge noget op på de forskellige markeder, og så vil vi betragte det interne marked og det eksterne marked prismæssigt som ét marked.

Det hænger sammen med, hr. Gade, at vi jo ikke har en verdensmarkedspris på vore landbrugsprodukter, og derfor er det fuldstændig urealistisk at tro, at vi kan få nogen eksport, hvis vi ikke støtter det med eksportrestitutioner. Den pris, vi må tage som vores pris på eksportmarkederne, er den pris, der dannes sig på det interne marked. Det er den, der kommer til at ligge tættest på det, vi kan kalde verdensmarkedsprisen.

Til hr. Bjørn Westh vil jeg gerne sige: jamen hvad nu, når vi skal ophæve kvoterne? Hvordan vil prisen så udvikle sig? Er det ikke nødvendigt at fastsætte prisen? Nej, det mener jeg ikke. Hvis vi laver et begrænset interventionssystem i stedet for det, vi har kendt hidtil, hvor der har været fuld interventionsadgang, må landmændene acceptere, at der også kan komme en prisnedsættelse.

Vi kender det jo inden for svinesektoren. Der fungerer det egentlig ganske udmærket. Jeg er opmærksom på, at vi ikke kan lave det samme inden for mælkesektoren, for der er en helt anden cyklus i mælkeproduktionen, men med en begrænset intervention kan vi også gøre mælkeproducenterne mere markedsorienterede, end de har været hidtil.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Korte bemærkninger er korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Jeg vil godt sige til hr. Bjørn Westh, at det, jeg sagde i min ordførertale, var, at indtil produktionen er i ligevægt, må kvoten endnu længere ned for at afvikle lagrene. Det er det, der står i vores dagsorden. Når vi så er begyndt at æde af lagrene, kommer vi i den situation, som hr. Kent Kirk talte om.

Jeg skal gøre hr. Kent Kirk opmærksom på, at det er hr. Kent Kirks parti, der har indført kvoterne, ikke Socialistisk Folkeparti. Vi stemte faktisk imod den kvoteordning, da den blev gennemført. Lidt besynderligt virker det nu. Det er, som om hr. Kent Kirk skal tale om noget andet.

For øvrigt var det et interessant konservativt foredrag om markedsmekanismen, vi hørte her. Man skal altså blive ved med at sælge fettaost, hvor EF betaler 50 pct. i støtte til ayatollahen i Teheran. Det kaldes altså markedsmekanisme, og det skal man satse på – eller har jeg misforstået det totalt, hr. Kent Kirk?

(Kort bemærkning).

Bjørn Westh (S):

Socialdemokratiet stemte ligesom SF imod kvoterne, da de blev indført.

Jeg synes, hr. Kent Kirk stikker landmændene blå i øjnene, når han siger, at når vi indfører kvoter, skal vi samtidig forhøje priserne, for ellers går det ikke. Og når vi så ophæver kvotebegrænsningen, skal der ikke være noget, der sikrer priserne. Så kan man jo heller ikke stille landmændene højere priser i udsigt, for hvis man tager interventionen væk, falder priserne jo netop under det, man har sikret.